

Elżbieta Muciek, absolwentka filologii polskiej, dr nauk humanistycznych, adiunkt w Zakładzie Badań Etnicznych Wydziału Politologii UMCS. Po ukończeniu studiów pracowała w Polonijnym Centrum Kulturalno-Oświatowym UMCS, a następnie w Zakładzie Badań Polonijnych (obecnie Zakład Badań Etnicznych).

W 1992 r. otrzymała stypendium naukowe przyznawane doktorantom z Europy Środkowo-Wschodniej przez Karola Gustawa XVI, króla Szwecji, które odbyła w Centrum för Invandringsforskning (CEIFO) Uniwersytetu w Sztokholmie. Brała udział w pracach CEIFO oraz szwedzko-polskim projekcie badawczym poświęconym emigracji z Polski do Szwecji osób z wyższym wykształceniem zakończonym publikacją: T. Hammar, Z. Fiejka, A. Jakubowicz, H. Vigerson, E. Muciek, *Costs and Benefits of Brain Drain Processes: Towards an Integrated Framework for East-West Relation*, CEIFO, Stockholm 1992. Rezultatem pobytu stypendialnego oraz staży krajowych była dysertacja pt. *Organizacje polskie w Szwecji w świetle polityki imigracyjnej państwa szwedzkiego (1945-1992)*, napisana pod kierunkiem prof. Władysława S. Kucharskiego, na podstawie której uzyskała stopień doktora w 1995 r.

Oprócz zajęć dydaktycznych w macierzystej uczelni w latach 1996-2008 dr Elżbieta Muciek prowadziła zajęcia w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej w Zamościu, Puławskiej Szkole Wyższej, Wyższej Szkole Przedsiębiorczości i Administracji, Wyższej Szkole Dziennikarskiej im. Melchiora Wańkowicza, Wyższej Szkole Handlu i Finansów Międzynarodowych im. Fryderyka Skarbka. Wypromowała ponad 50 licencjatów. Współpracowała z redakcją kwartalnika „Forum Polonijne” – czasopisma wydawanego przez Lubelski Klub Polonijny, wysyłanego do środowisk polonijnych w ponad 50 krajach, gdzie zamieszczała artykuły, relacje, wspomnienia i recenzje.

Elżbieta Muciek jest autorką ponad 30 publikacji naukowych: dwóch książek współredagowanych z Henrykiem Chałupczakiem, artykułów naukowych w czasopismach i wydawnictwach zbiorowych, haseł encyklopedycznych, recenzji, sprawozdań i ekspertyz

oraz ponad 50. publikacji popularnonaukowych i innych.

Na przełomie 1999 i 2000 r. na zaproszenie Związku Karpaczyców i Tobrukczyków przebywała w Argentynie. Efektem pobytu była wystawa pt. *Polacy w Argentynie* zorganizowana na Wydziale Politologii. Ponadto Elżbieta Muciek uczestniczyła w blisko 40 konferencjach naukowych w kraju i za granicą, m.in.: w Wiedniu, Uppsali, Sztokholmie, Barcelonie i Brukseli. Jest prezesem lubelskiego oddziału Towarzystwa Polsko-Austriackiego i członkiem Stowarzyszenia „Wspólnota Polska”.

Pod nazwiskiem Michalik ukazały się m.in.: *Polska – Białoruś. Problemy sąsiedztwa*, red. H. Chałupczak, E. Michalik, Lublin 2005; *Mniejszości narodowe i etniczne w procesach transformacji oraz integracji*, red. E. Michalik, H. Chałupczak, Lublin 2006; *Emigracja polska w Szwecji po drugiej wojnie światowej*, w: *Polacy w Skandynawii*, red. Edward Olszewski, Lublin 1997; *Polityka imigracyjna Szwecji*, w: *Polacy w Skandynawii*, red. E. Olszewski, Lublin 1997; *Polacy w Szwecji w powojennym 50-leciu*, w: *Ze studiów nad polskim dziedzictwem w świecie*, red. L. Nowak, Marek Szczerbiński, Gorzów Wielkopolski 2002; *Prasa i wydawnictwa polskie w Szwecji*, w: *Z dziejów polskiej prasy na obczyźnie (od września 1939 r. do współczesności)*, red. M. Szczerbiński, Gorzów Wielkopolski 2002; *Elity polonijne w Szwecji*, w: *Kształtowanie się elit polonijnych*, red. J. Knopek, Bydgoszcz 2003; *Aktywność kobiet w środowiskach polonijnych w Szwecji w XX w.*, w: *Kobiety i młodzież w migracjach*, red. J. Zamojski, Warszawa 2005; „Polonia”, w: *Encyklopedia polskiej emigracji i Polonii*, red. K. Dopierała, t. 4, Toruń 2005; Pod nazwiskiem Muciek wydano m.in.: *Wielokulturowość w Szwecji – projekt polityczny i praktyka społeczna*. „Teki Komisji Politologii i Stosunków Międzynarodowych” 2009, t. 4; *Antropologia polityczna w programie studiów etnologicznych i politologicznych*, w: *Antropologia i polityka. Szkice z badań nad kulturowymi wymiarami władzy*, red. W. Dohnal, A. Posern-Zieliński, Warszawa 2011; *Geneza skupisk polskich w Szwecji*, „Facta Simonidis” 2012, nr 1, s. 7-29; *Nowe mniejszości w procesie kształtowania społeczeństwa wielokulturowego na przykładzie Szwecji*, w: *Mniejszości narodowe w państwach Unii Europejskiej. Stan prawny i faktyczny*, red. E. Godlewska, M. Lesińska-Staszczuk, Lublin 2013.

Dom Kultury
Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

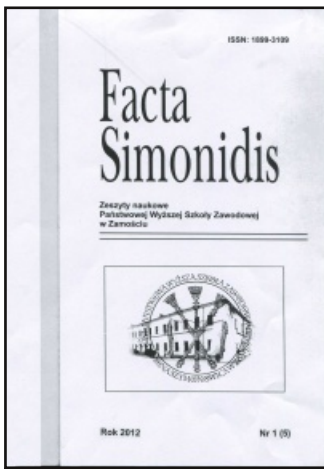
Spotkanie z cyklu
„Nasi rodacy na świecie”

dr Elżbieta Muciek

Polacy w Szwecji

Zapraszamy

Geneza skupisk polskich w Szwecji

Polskę i Szwecję łączy ponad tysiąc lat wzajemnych kontaktów. Pierwsze sięgają jeszcze okresu przedpaństwowego obu krajów. Następne dotyczą związków dynastycznych i wiążą się z osobami Świętosławy, Eryka, Katarzyny Jagiellonki, dynastią Wazów. Jednakże osadnictwo Polaków praktycznie rozpoczęło się po powstaniu styczniowym, a niewielkie kolonie polskie utworzyły się dopiero przed I wojną światową. Większy napływ Polaków miał miejsce w czasie II wojny światowej oraz w całym powojennym okresie Polski Ludowej. Wzmoczone przyjazdy wiążą się z połową lat pięćdziesiątych, marcem 1968 roku, dekadą lat siedemdziesiątych oraz emigracją stanu wojennego. Szwedzka Polonia szacowana jest współcześnie na ok. 100 tysięcy osób. Polacy zamieszkują wszystkie szwedzkie województwa. Największe skupiska tworzą w aglomeracjach Sztokholmu, Malmö i Göteborga. Uznawani są za nową mniejszość, jedną z sześciu największych wśród ponad sześćdziesięciu grup imigrantów.

(...)

Upadek komunizmu w Polsce nie przyczynił się do migracji powrotnych do kraju na większą skalę, chociaż moż-

na odnotować takie przypadki także ze Szwecji, i nie zatrzymał emigracji. Natomiast okazało się, biorąc pod uwagę statystyki wyjazdów za granicę, że emigracja z Polski jest zjawiskiem permanentnym. Po 1989 r. kontynuowany był ruch wyjazdowy do Szwecji. Przede wszystkim ten dotyczy łączenia rodzin, ale też wyjazdów do pracy i w celach edukacyjnych. Oblicza się, że w pierwszej połowie lat dziewięćdziesiątych XX w. było tu ok. 40 tys. Polaków⁹¹. W roku 2000 szwedzką Polonię szacowano się na 65-70 tys. osób.

Przystąpienie Polski do Unii Europejskiej w 2004 r. otworzyło przed Polakami europejskie rynki pracy. Szwecja, która sama przystąpiła do Unii w 1995 r., była jednym z pierwszych krajów, który otworzył swój rynek pracy dla przybyszów z Polski bez okresów ochronnych. Od 1 maja 2004 r. Polacy mogą w Szwecji przebywać legalnie przez 3 miesiące i podjąć pracę.

Obecnie Polacy w Królestwie Szwecji stanowią jedną z ponad sześćdziesięciu „nowych mniejszości” szacowaną na ok. 100 tysięcy osób. Znajdują się wśród sześciu największych grup imigrantów. Zamieszkują we wszystkich województwach, a największe skupiska tworzą w aglomeracjach: Sztokholm, Malmö, Göteborg oraz większych miastach, takich jak: Lund, Uppsala, Eskilstuna, Norrköping. Od lat 30. XX wieku do pierwszej dekady XXI w. utworzyli ponad 100 różnego typu organizacji. Obecnie działają dwie organizacje przedstawicielskie o charakterze ogólnokrajowym: Kongres Polaków w Szwecji i Zrzeszenie Organizacji Polonijnych w Szwecji, skupiające odpowiednio 24 i 15 organizacji członkowskich.

Elżbieta Muciek, *Geneza skupisk polskich w Szwecji*, „Facta Simonidis. Zeszyty naukowe Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Zamościu”, 2012, nr 1 (5)

Dom Kultury
Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

Spotkanie z cyklu
„Nasi rodacy na świecie”

dr Elżbieta Muciek

Polacy w Szwecji

Spotkanie odbędzie się
w piątek 21 lutego 2014 r. o godz. 18.00
w Galerii Sztuki Domu Kultury LSM
w Lublinie, ul. K. Wallenroda 4a, tel. 81 743 48 29
www.domkulturyism.pl
Wstęp wolny